

بررسی توانایی‌ها و نگرش‌های دانش‌آموختگان به سوی پایداری (مورد مطالعه: پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران)

الهام فهام^۱ و سید حمید موحد محمدی^۳

^۱دانش‌آموخته دکتری آموزش کشاورزی، دانشکده اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران، ^۳دانشیار دانشکده

اقتصاد و توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران

faham@ut.ac.ir

نظام آموزش عالی، پتانسیل ویژه‌ای در جامعه برای تسهیل پاسخ‌های اجتماعی به ازدیاد چالش‌های پایداری پیشروی جوامع در سراسر جهان دارد. دانش‌آموختگان دانشگاهی، به‌عنوان بدعت‌گذاران فناوری و رهبران آینده، با کسب صلاحیت‌های پایداری در دوران تحصیل خود، می‌توانند بخشی از راه‌حل باشند. بنابراین، پژوهش حاضر، به‌منظور بررسی بخشی از صلاحیت‌های پایداری شامل توانایی‌ها و نگرش‌های دانش‌آموختگان به سوی پایداری انجام شده است. جامعه آماری پژوهش، شامل دانش‌آموختگان ۲۰ سال گذشته پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران بود که ۱۲۰ نفر، به‌عنوان نمونه انتخاب شدند. گردآوری داده‌ها از طریق پرسشنامه محقق ساخت انجام شد. جهت اعتبارسنجی ساختار عاملی هر یک از متغیرهای نهفته تحقیق، از تحلیل عاملی تأییدی با استفاده از نرم‌افزار LISREL، بهره‌گیری شد. نتایج نشان داد که میزان توانایی‌های تفکر خلاق در پایداری و تفکر انتقادی در پایداری در اکثریت دانش‌آموختگان، در وضعیت متوسط بوده است. همچنین، حدود ۷۷ درصد از دانش‌آموختگان، در طول تحصیل خود هیچ نوع همکاری میان‌رشته‌ای نداشته‌اند. بررسی میزان همدلی دانش‌آموختگان آشکار کرد که میزان همدلی بیش از ۶۰ درصد از آن‌ها، بالاتر از میانگین بوده است. همچنین، میزان تعهد ۴۵ درصد از دانش‌آموختگان به پایداری، پایین‌تر از میانگین بود. میزان احترام ۶۰ درصد از دانش‌آموختگان به نسل‌های گذشته، حال و آینده، در حد متوسط بود. با توجه به نتایج، تلفیق محتوای پایداری در عناصر نظام آموزش عالی پیشنهاد می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: توسعه پایدار، آموزش پایداری، صلاحیت پایداری، دانش‌آموخته.